

CONSULTATIE INTEGERE SPORT

Het is mijns inziens niet mogelijk om te spreken van integere sport als het probleem van transidentificerende mannen in de vrouwensport vermeden wordt, zoals dat tot nu toe vermeden wordt door het Centrum Veilige Sport Nederland.

“ISN draagt bij aan een sociaal veilige en eerlijke sport door het bieden van onafhankelijke en effectieve ondersteuning bij het voorkomen en aanpakken van (mogelijke) integriteitsschendingen in de sport, te weten doping, manipulatie van sportwedstrijden en schending van de sociale veiligheid.”

Bovenstaande is een mooi streven maar als sportbonden, zoals de NL Rugbybond, ongehinderd mogen beslissen dat transidentificerende mannen mee mogen doen in de damescompetitie worden alle 3 genoemde schendingen in feite toe gelaten:

1. **Doping:** afhankelijk van de sport en het type doping geeft het gebruik ervan tussen de 4-20%¹ voordeel. Een voordeel dat langdurig kan doorwerken wanneer het steroïden betreft. Terecht wordt dit verboden om de sport eerlijk te houden. Mannen hebben echter een natuurlijk voordeel over vrouwen dat kan oplopen tot 60%² bij sporten als rugby of boksen. Het blokkeren van testosteron leidt maar tot een beperkte afname van dit voordeel met 5-10%. Dit betekent dat trans identificerende mannen of mannen met een DSD zoals Caster Semenya, nog steeds een groot natuurlijk voordeel hebben op vrouwen. Dit is net zo oneerlijk, als dat het doping betreft. Daarnaast is dit natuurlijk voordeel bij contactsporten ook onveilig voor de tegenstander. Mannen hebben zwaardere botontwikkeling en vrouwen zijn blessuregevoeliger door de hoek van het bekken, en de invloed van hormonen. World Rugby heeft dan ook het volgende besloten:

“Het gevolg is dat, gezien de omvang van de biologische verschillen vóór de testosterononderdrukking, dit relatief kleine effect van testosteronreductie ervoor zorgt dat er aanzienlijke en betekenisvolle verschillen blijven bestaan. Dit heeft aanzienlijke gevolgen voor het risico op blessures bij rugby....De hoogste prioriteit van World Rugby is om de sport zo veilig mogelijk te maken. World Rugby kan het risico voor spelers dan ook niet zo groot maken door spelers die over de kracht en macht beschikken die testosteron met zich meebrengt, te laten spelen met en tegen spelers die dat niet hebben.”

Het is onbegrijpelijk dat NL Rugby besloten heeft om af te wijken van het advies van World Rugby, maar dit geeft aan dat individuele sportbonden ideologie prioriteit kunnen geven boven de veiligheid van de sporters en de integriteit van de sport, indien een

¹ <https://hetgeheimvanhardlopen.nl/de-invloed-van-doping>

² <https://www.world.rugby/the-game/player-welfare/guidelines/transgender>

instantie als ISN hierbuiten blijft. We weten inmiddels dat al twee dames uit de ereklasse rugby ernstig geblesseerd zijn door een transidentificerende man.³

Als oud-rugbyspeelster maak ik mij hier ernstig zorgen over. Een teamgenoot van mij heeft haar nek gebroken tijdens een wedstrijd. Ze heeft dit gelukkig overleefd maar het geeft wel aan welke risico's speelsters lopen, en waarom World Rugby veiligheid als hoogste prioriteit heeft.

2. **Manipulatie van sportwedstrijden:** Gezien het overduidelijke sportieve voordeel dat mannen hebben boven vrouwen is het vrij eenvoudig te voorspellen dat teams die graag willen winnen een voordeel hebben om trans identificerende mannen in het damesteam te plaatsen. In Australië werd de damesvoetbalcompetitie makkelijk gewonnen door de "Flying Bats FC" die 5 transidentificerende mannen in het team hebben⁴. Niet alleen leidde dit tot blessures bij de tegenstanders, w.o. een gebroken been, ook liepen veel dames weg bij de sport. Een coach vertelde dat hij 24 dames in het team dat hij coachte, had verloren gedurende het seizoen omdat deze niet tegen mannen wilden spelen.
3. **Schending van de sociale veiligheid:** wanneer er transidentificerende mannen in de damescompetitie spelen, is dit op verschillende manieren een inbreuk op het gevoel van veiligheid bij de overige vrouwelijke sporters.
 - Kleedkamers. Veel vrouwen willen zich niet uitkleden met een man in de ruimte. Moslima's mogen dit zelfs niet vanwege hun geloof. Vooral voor vrouwen die ooit aangerand of verkracht zijn, kan een naakte man in de ruimte heel confronterend zijn.
 - Angst om voor "transfoob" uitgemaakt te worden als je aangeeft moeite te hebben met iemand in je team die jij ervaart als man, of te moeten spelen tegen iemand die jij ervaart als man.
 - Andere competitieve instelling. Een (mannelijke) schaakgrootmeester pleitte ervoor om geen transidentificerende jongens en mannen toe te laten in de meisjes-/damescompetitie. Hij beargumenteerde dat de veelal agressievere manier van schaken van jongens/mannen, meisjes en vrouwen weg jaagt van de sport. Dit argument gaat natuurlijk op voor meer sporten.

Het gevolg van deze schending van sociale veiligheid is een stille ramp: meisjes en vrouwen stoppen stilletjes met de door hen geliefde sport. Ze geven niet de ware reden op waarom ze stoppen en niemand houdt het bij. Wie wil nu "Transfoob", "Nazi", "Extreemrechts" of "preuts" genoemd worden?

³ <https://www.thetimes.com/world/europe/article/trans-rugby-players-tackle-wrecked-my-knee-why-was-she-allowed-to-play-pjxsh6mmj>

⁴ <https://sports.yahoo.com/women-team-five-transgender-players-134934772.html>

Mijn achtergrond:

Nederland was 1 van de eerste landen waar damesrugby ontstond. Ik ben één van de eerste generatie rugbydames (jaren '80). Wij hebben hard moeten vechten voor de competitie, met bijzonder weinig medewerking van de heren van de bond, en veel tegenwerking van heren bij de clubs. Het was heel moeilijk om wekelijks een volledig team op te stellen of een scheidsrechter bereid te vinden ons te fluiten. We hebben volgehouden uit liefde voor de sport, en mede daardoor vond er dit jaar een volwaardig Wereldkampioenschap damesrugby plaats in Engeland. Honderdduizenden betalende toeschouwers genoten hier van deze prachtige sport. Er zijn inmiddels zelfs dames die professioneel rugby spelen in Frankrijk en Engeland.

Hetzelfde verhaal geldt voor de meeste damessporten. Opgezet door dames die jarenlang hebben moeten vechten tegen de mannen in de sportbonden die vaak het nut niet inzagen van damessport.

Nu worden damessporten langzaam volwassen. Nog steeds krijgen vrouwelijke atletes en sportteams maar 0,2% van de sponsoring wereldwijd⁵.

Dat deze positieve beweging nu wordt tegengewerkt door het toelaten van transidentificerende mannen in de damescompetitie grijpt mij als oud-sporter erg aan. Voor jonge vrouwen is het in het huidige klimaat, waar ook de NOC-NSF en de media medeschuldig aan zijn, bijna niet mogelijk om zich openlijk uit te spreken tegen mannen in de vrouwensport. De transidentificerende darter Van Leuven noemde kritische tegenstandsters “toxische trutten” en daarmee stond hij veelvuldig in de krant, en schoof hij aan bij praatprogramma's op TV. De dames die vrouwendarten op de kaart hebben gezet, en die terecht protesteren tegen het oneerlijke voordeel van Van Leuven, wordt niets gevraagd en worden niet gehoord.

Het valt dus toe aan oud sporters zoals ik, om hardop uit te spreken dat mannen in de vrouwensport, onveilig en oneerlijk is, of zoals de Olympiër Seb Coe zei: **“de integriteit en toekomst van de vrouwensport staat op het spel!”**⁶

⁵ <https://www.sponsorreport.nl/onderzoekwereldwijde-sportsponsormarkt-bedraagt-30-87-miljard>

⁶ <https://www.theguardian.com/sport/2022/mar/21/coe-warns-transgender-athletes-pose-risk-to-integrity-of-womens-sport>